4.5. Функция РЪКОВОДЕНЕ В МЕНИДЖМЪНТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ

4.5.1. ТЕРМИНОЛОГИЧЕН АСПЕКТ НА ПРОБЛЕМА

Ръководене

- едина от основните функции в управлението е процеса по управляването на сътрудниците;
- управление на специфичен вид елементи на организационната система личностните елементи (сътрудниците в организацията).

Ръководство

• означаване на един om основните u съществени структурообразуващи елементи ОСУ, а на именно органите на управление – органите индивидуално **3a** u колективно вземане Ha решения.

Дефинативен аспект

4.5.2. Съдържание на ръководната Дейност

Личностните елементи (сътрудниците = ръководители + изпълнители) са активните елементи на организационната система, които привеждат в действие функционирането на организацията. За ефективното им ръководене ръководителят е необходимо да притежава не само управленски знания и умения, но и определени лидерски качества.

Лидер

Антилидер

Формален лидер

това е сътрудник, който налага своето мнение чрез личните си качества и заема ръководна длъжност.

НЕФОРМАЛЕН ЛИДЕР

това е сътрудник, който има лидерски качества, но не заема ръководна длъжност.

Дефинативен аспект

Съдържателната същност на ръководната дейност:

- **МЕНИДЖЪР-РЪКОВОДИТЕЛ** *СЪТРУДНИК*, *КОЙТО НЕПОСРЕДСТВЕНО РЪКОВОДИ СЪТРУДНИЦИ* (ръководители и изпълнители от по-ниските йерархични равнища) в системата за управление;
- МЕНИДЖЪР-СЪТРУДНИК СЪТРУДНИК, КОЙТО УПРАВЛЯВА ЧАСТ ОТ ДЕЙНОСТТА В СТОПАНСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ, НО НЕ РЪКОВОДИ ДРУГИ СЪТРУДНИЦИ в системата за управление;
- **МЕНИДЖЪР-ИЗПЪЛНИТЕЛ** *СЪТРУДНИК*, *КОЙТО НЕ УПРАВЛЯВА СТОПАНСКИ ПРОЦЕСИ И НЕ РЪКОВОДИ ДРУГИ СЪТРУДНИЦИ* в системата за управление.

Атрибути на ръководенето и лидерството са:

- Властта е Съвкупност от правомощия (пълномощия) на ръководителя (негови права и задължения) за разпореждане с определена част от ресурсите и сътрудниците на организацията и, като следствие от това, отговорността му за тяхното ефективно използване.
- **АВТОРИТЕТЪТ** е ЗНАЧИМОСТ НА МНЕНИЕТО И ДЕЙСТВИЯТА НА РЪКОВОДИТЕЛЯ, А И НА ВСЕКИ СЪТРУДНИК НА ОРГАНИЗАЦИЯТА КАТО ЦЯЛО ИЛИ В ОТДЕЛНА ФОРМАЛНА (УПРАВЛЕНСКО ЗВЕНО) ИЛИ НЕФОРМАЛНА ГРУПА В НЕЯ.

Авторитетът има две съставни взаимосвързани части: ACЛ - СЛУЖЕБЕН АВТОРИТЕТ AЛ - ЛИЧЕН АВТОРИТЕТ

$A = ACJ \pm AJ$

АСЛ отразява длъжностната, йерархичната позиция на сътрудника в организацията, т.е. йерархията, властта, правомощията и възможността за използване на тези правомощия.

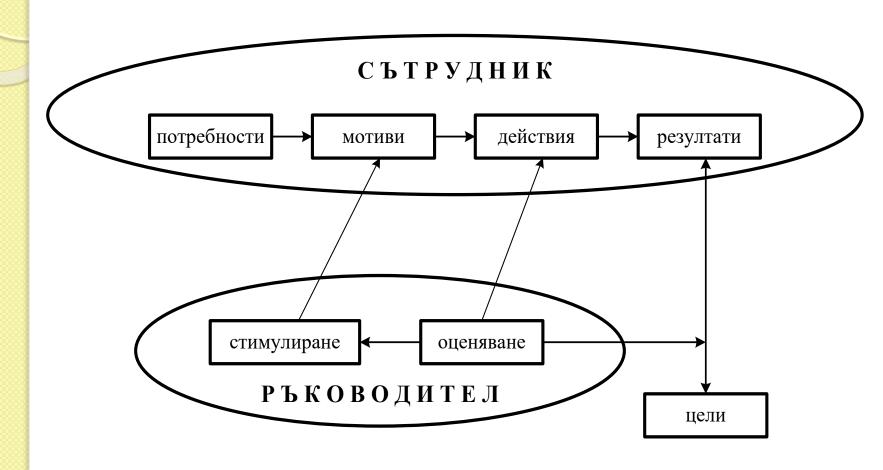
Ал отразява от една страна професионалния опит, знания, умения, експертна власт и как те се изявяват в определени ситуации, а от друга личностните качества - колегиалност, тактичност, информативност, решителност, волевост, комуникативност, контактност, приветливост, отдаденост.

Ръководната дейност е комплексна управленска функция, която включва в себе си следните подфункции:

1. ПЛАНИРАНЕ, ОРГАНИЗИРАНЕ
И КОНТРОЛИРАНЕ на
дейността на ръководените
сътрудници – ръководители и
изпълнители на части или цели
стопански (административни)
или управленски процеси в
организацията.

2. СТИМУЛИРАНЕ, ОЦЕНЯВАНЕ И ЧРЕЗ ТОВА МОТИВИРАНЕ на дейността на ръководените сътрудници от гледна точка на непосредственото ръководене като взаимодействие между ръководител и изпълнители.

Взаимодействие "Ръководител-сътрудник":

Потребностите са чувството за **ЛИПСА ИЛИ НЕДОСТИГ НА НЕЩО**, необходимост от притежаването на нещо, което сътрудникът няма и има желание да притежава.

1. БАЗОВИ (ФУНДАМЕНТАЛНИ) потребности, произтичащи от физическите, физиологичните и психологическите желания на индивида.

2. ПОТРЕБНОСТИ НА ПО-ВИСОКО РАВНИЩЕ, произтичации от естетически.

произтичащи от естетически, духовни, морални възгледи и идеите на индивида и са: социални, сигурност, значимост на собственото "Аз" и себереализация.

Йерархия на потребностите според МАСЛОУ:

	Мотиви	Консумативни	Очаквания от
	МОТИВИ	ХАРАКТЕРИСТИКИ	ПАЗАРНАТА СРЕДА
1	ФУНДАМЕНТАЛНИ БИОЛОГИЧНИ ПОТРЕБНОСТИ	ОСИГУРЯВАНЕ ОСНОВИТЕ НА СЪЩЕСТВУВАНЕТО.	ХРАНА, ТЕЧНОСТИ, ОБЛЕКЛО, ЖИЛИЩА, МЕБЕЛИ, ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА.
2	Потребност от Сигурност	ЗАЩИТА НА ЗДРАВЕТО, ИМУЩЕСТВОТО И ОКОЛНАТА СРЕДА. ОСИГУРОВКА СРЕЩУ: ЛИПСИ, РИСКОВЕ, НЕЗНАНИЕ, БОЛЕСТИ, БЕЗРАБОТИЦА, СТАРОСТ И ДР.	Екологично чисти храни, ЗДРАВНО осигуряване, ЗАСТРАХОВКИ ЗА живот, САНАТОРИУМИ, старчески ДОМОВЕ, осигурителни СЛУЖБИ, финансово КОНСУЛТИРАНЕ.
3	Специални потребности	ОБЩУВАНЕ, ЛЮБОВ, ВЗАИМНА СИМПАТИЯ, СОЦИАЛНИ АНГАЖИМЕНТИ.	МАГАЗИНИ В СЪСЕДСТВО, ГАСТРОНОМИЯ, ХОТЕЛИЕРСТВО, КЛУБОВЕ, ЗАВЕДЕНИЯ, ПАЗАР ЗА ДАРЕНИЯ.
4	Потребности от значимост на собственото "АЗ"	Признание, слава, престиж.	ЛУКСОЗНИ ЗАВЕДЕНИЯ, ЕЛЕГАНТНИ КОЛИ, СКЪПИ ОБЛЕКЛА, ЕКЗОТИЧНИ ПЪТЕШЕСТВИЯ, ЛУКСОЗНИ ЖИЛИЩА.
5	Потребност от Самореализация	ЖЕЛАНИЕ ЗА ПРЕЖИВЯВАНИЯ И УДОВОЛСТВИЯ; РАДОСТ ОТ МОЖЕНЕТО, ОТ РАБОТАТА С ТЕХНИКАТА И ПР.	живот, хоби (четене,

МОТИВИТЕ са **ВЪТРЕШНО** ПРИСЪЩИТЕ на сътрудника **ПОДБУДИ**, **ВСЛЕДСТВИЕ НА КОИТО ТОЙ ИЗВЪРШВА ЕДНИ ИЛИ ДРУГИ ДЕЙСТВИЯ**.

Стимулите са външната проява на ръководното въздействие, способите чрез които ръководителят цели да получи желаните от него и полезни за звеното и организацията резултати и биват материални и духовни.

Стимулирането са методите за въздействие от страна на ръководителя върху сътрудниците, чрез което той ги поощрява или принуждава да изпълняват желани от него и полезни за организацията действия, за да се получат очакваните резултати.

МЕТОДИТЕ ЗА ВЪЗДЕЙСТВИЕ са ИЗПОЛЗВАНИТЕ ОТ РЪКОВОДИТЕЛЯ НАЧИНИ ЗА СТИМУЛИРАНЕ, ЧРЕЗ КОИТО ТОЙ ПОЛУЧАВА ЖЕЛАНИТЕ ДЕЙСТВИЯ И РЕЗУЛТАТИ ОТ СЪТРУДНИЦИТЕ.

Методи за въздействие са:

- 1. АДМИНИСТРАТИВНО-РАЗПОРЕДИТЕЛНИ основават се на взаимоотношенията "разпореждане-изпълнение": РАЗПОРЕЖДАНИЯ, ЗАПОВЕДИ, ПОСТАВЯНЕ НА ЗАДАЧИ, КОНТРОЛИРАНЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО, ОЦЕНЯВАНЕ, ПРЕПОРЪКИ ЗА ДЕЙСТВИЕ;
- 2. **ИКОНОМИЧЕСКИ** чрез допълнителни финансови (парични) или материални облаги: ОТСТЪПКА, КОМИСИОННА, ДОПЪЛНИТЕЛНО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ, ТРАНСПОРТ, БЕЗПЛАТНИ ИЗДЕЛИЯ И УСЛУГИ И ПР.;
- 3. СОЦИАЛНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИ основават се на социално-психологическо въздействие върху сътрудниците: личен пример, почетни звания и клубна принадлежност, почетни знаци и др.

- Оценяването е подфункция на ръководенето, при която се оценява обекта (ръководения сътрудник) от субекта (обикновено прекия ръководител). Основни правила на оценяването са:
- **1. Оценявани** са **всички сътрудници** в организацията.
- **2.** Оценяващи са преките ръководители и/или колективния орган (комисия) имащ правомощията за това.
- **3.** Периодичност на оценката, която може да бъде по определен повод или периодично (ежегодно или на по-големи периоди).
- **4. Модел на оценката** това е математически модел, който изразява алгоритъма на оценката.
- **5. Процедура на оценяването** определяне на буквени оценки, уточняват се след събеседване и накрая се утвърждават според процедурата по оценяването.

Ефективността на сътрудниците е **индивидуалният им принос в дейностите и задачите.** Оценяването може да се осъществи чрез показател за **ефективността на един сътрудник** (*Ec*_i) [мин., ч., дни]:

$$Ec_i = \frac{Tn_i}{Tp_i}$$

Този показател е съотношението от планираното (предвиденото) време за изпълнение на операциите за $i^{\text{тия}}$ вид (Tn_i) спрямо реалното изразходвано време за реализиране на операциите $i^{\text{-тия}}$ вид (Tp_i) и оценява ефективността на сътрудника при извършване на отделните операции.

Анализ на **движението и числеността на персонала** е важен аспект на анализа на работната сила в организационния мениджмънт. Това става посредством използването на следните три коефициента:

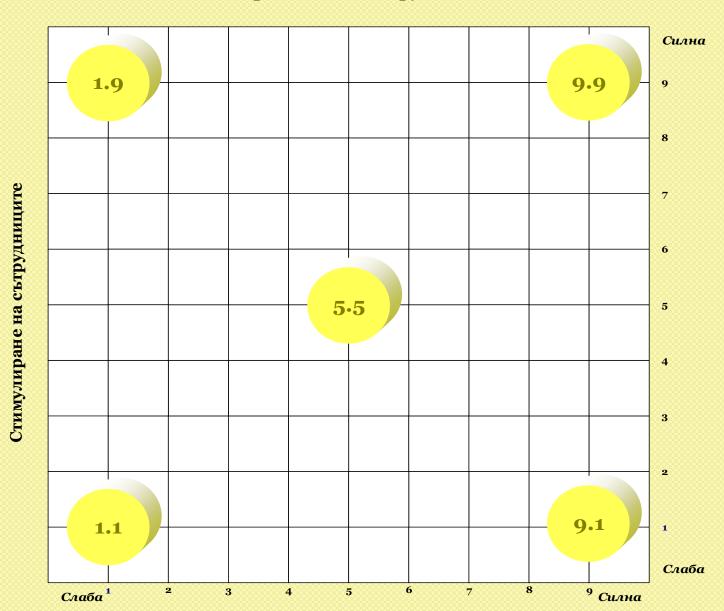
КОЕФИЦИЕНТ НА ПРИЕМАНЕ = БРОЯ НОВОПРИЕТИ / СРЕДНО СПИСЪЧЕН БРОЙ;

КОЕФИЦИЕНТ НА НАПУСКАНЕ = ОБЩ БРОЙ НАПУСНАЛИ / СРЕДНО СПИСЪЧЕН БРОЙ;

КОЕФИЦИЕНТ НА ТЕКУЧЕСТВО = (НАПУСНАЛИ ПО СОБСТВЕНО ЖЕЛАНИЕ ИЛИ ДИСЦИПЛИНАРНО УВОЛНЕНИ) / СРЕДНО СПИСЪЧЕН БРОЙ.

Мотивационна решетка

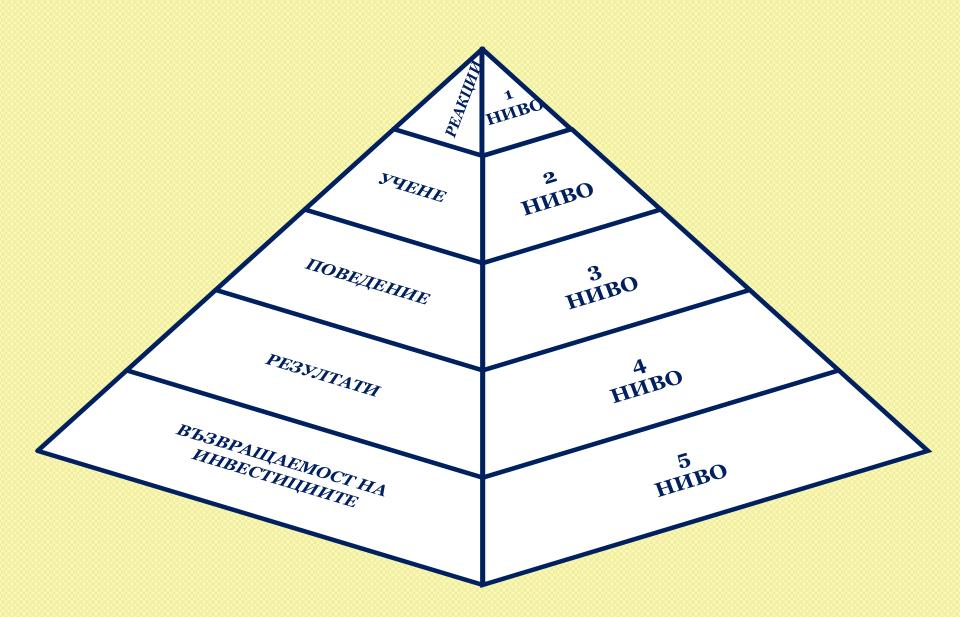
Потребности на сътрудниците

Оценяване на Мотивационната решетка

- 1.1. слабо стимулиране на сътрудниците и слабо удовлетворяване на потребностите им, което предполага импровизирано мотивиране на сътрудниците;
- 9.1. силно стимулиране на сътрудниците и слабо удовлетворяване на потребностите им, което предполага мотивиране към управление на поставените задачите;
- 1.9. слабо стимулиране на сътрудниците и силно удовлетворяване на потребностите им, което предполага силно мотивиране на сътрудниците, но слаба ефективност;
- **5.5.** средно стимулиране на сътрудниците и средно удовлетворяване на потребностите им, което предполага балансирано мотивиране на сътрудниците;
- 9.9. силно стимулиране на сътрудниците и силно удовлетворяване на потребностите им, което предполага постигане на синхронизирано мотивиране на сътрудниците.

МЕТОД **"ВЪЗВРАЩАЕМОСТ НА ИНВЕСТИЦИИТЕ ОТ ОБУЧЕНИЯ"**

Доналд Киркпатрик е автор, занимаващ се с управлението на персонала, разработва модел за измерване, включващ следните **четири нива за оценяване на обучението**:

- **Ниво 1: Реакция** Как се чувстват участниците в програмата по време на нейното провеждане?
- **Ниво 2: Учене** До каква степен участниците повишават своите знания, усъвършенстват уменията си, и/или променят отношението и нагласите си?
- Ниво 3: Поведение До каква степен сътрудниците променят своето професионално поведение?
- **Ниво 4: Резултати** Какви крайни резултати са налице? (по отношение на количество, качество, безопасност, продажби, разходи, печалби?)

По-късно към този модел Джак Филипс добавя още едно ниво:

• **Hиво 5: ROI: RETURN OF INVESTMENTS (Възвръщаемост на инвестициите)** – Сравнение между ползата от програмата и разходите, вложени в нея.

Стилът на ръководене е индивидуалният за отделният ръководител начин на използване на методите на въздействие към ръководените от него сътрудници. Стиловете на ръководене са:

- 1. Авторитарен стил налагане на мнението на ръководителя, ограничаване на инициативата на сътрудниците, полезен и необходим е при екстремни стопански и управленски ситуации.
- 2. БЮРОКРАТИЧЕН СТИЛ ръководителят се възползва от правилата на вътрешноорганизационната нормативна уредба или на неписаните правила на организационната култура.
- 3. ДЕМОКРАТИЧЕН СТИЛ позволява творчество, инициатива на сътрудниците, но ръководителят ги преценява през целите и желаните резултати за звеното и организацията.
- 4. Либерален СТИЛ сътрудниците имат свободата да реализират своите идеи и предложения, да участват творчески и инициативно чрез самостоятелна дейност и ръководителят контролира главно крайните резултати.